

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 08 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zasądził od pozwanych M. B. i B. S. na rzecz powódki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w P. kwotę 5.811,89 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 02 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty (pkt 1) oraz kwotę 2.708,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany M. B. zaskarżając wyrok w całości co do siebie.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił:

- a) naruszenie art. 202 § 1 k.s.h. poprzez jego błędną interpretację polegającą na przyjęciu, że wygaśnięcie mandatu członka zarządu spółki uzależnione jest dodatkowo, w stosunku do jego odpowiedzialności, od dokonania wpisu zmiany do rejestru,
- b) naruszenie art. 299 § 1 k.s.h. poprzez jego zastosowanie w niniejszej sprawie, pomimo tego, że w chwili powstania zobowiązania pozwany nie był już członkiem zarządu spółki, co do której egzekucja okazała się bezskuteczna,
- c) naruszenie art. 227 k.p.c. i art. 232 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku pozwanego o przeprowadzenie dowodu z akt rejestrowych spółki (...) sp. z o.o.,
- d) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W oparciu o powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości w stosunku do niego a także o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji pozwanego w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów naruszenia prawa procesowego wskazać należy, że zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. został postawiony w sposób tak ogólny, że nie poddaje się ocenie Sądu Okręgowego. Skarżący nie wskazał ani jaki materiał dowodowy zgromadzony w sprawie został oceniony w sposób newszechstronny, ani jakie dowody Sąd pominął przy ustalaniu stanu faktycznego, z jakich zaś wyprowadził wnioski z nich niewynikające i wreszcie jakie ustalenia Sądu Rejonowego nie znajdują oparcia w dowodach. W uzasadnieniu apelacji pozwany nie rozwinął postawionego zarzutu, podnosząc jedynie, że Sąd I instancji pominął jego twierdzenia i zarzuty, a także dowody złożone na ich poparcie. Powyższe stwierdzenie jest niezgodne z treścią uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w którym Sąd I instancji przytoczył twierdzenia pozwanego o wygaśnięciu jego mandatu z dniem 19 lipca 2010 roku, tj. z dniem zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 2009, jednakże uznał je za nieudowodnione. Pozwany nie podjął bowiem skutecznej inicjatywy dowodowej w tym zakresie. Za tą trudno bowiem uznać złożenie wniosku o dopuszczenie dowodu z akt rejestrowych (...) sp. z o.o. Zasadnie wniosek ten został oddalony. Niezależnie od

przywołanej podstawy tej decyzji Sądu I instancji (zakaz wnoszenia akt rejestrowych poza siedzibę sądu rejestrowego) dodatkowo wskazać należy, że kodeks postępowania cywilnego nie zna takiego środka dowodowego, jak dowód z akt rejestrowych, pozwany zaś nie wskazał o dopuszczenie dowodu z jakich dokumentów znajdujących się w tych aktach wnosi. Ponadto w sytuacji, gdy nie ma przeszkód do przedstawienia dowodu z dokumentu bezpośrednio przez stronę postępowania, nie zasługuje na uwzględnienie wniosek o wyręczenie strony przez sąd meriti poprzez zwrócenie się do podmiotu trzeciego o nadesłanie tego dokumentu. To bowiem na stronach spoczywa ciężar wykazania okoliczności, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c.) i przedstawiania dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń (art. 232 k.p.c.). Akta rejestrowe co do zasady są jawne, każdy ma prawo ich przeglądania oraz żądania wydania poświadczonych kopii dokumentów złożonych do tych akt (art. 10 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 20.08.1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym – t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1500, ze zm.)

W konsekwencji chybiony okazał się także zarzut naruszenia art. 227 k.p.c. i art. 232 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z akt rejestrowych (...) sp. z o.o. Niezależnie od procesowej oceny tak sformułowanego wniosku dowodowego, dodatkowo wskazać należy, że pozwany utracił prawo podnoszenia zarzutu naruszenia art. 227 k.p.c. i art. 232 k.p.c. nie zgłaszając do protokołu zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. o naruszeniu powyższych przepisów.

Nie zasługiwały na uwzględnienie także zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj. art. 202 § 1 k.s.h. i art. 299 § 1 k.s.h.

Na wstępie podkreślić należy, że Sąd I instancji nie wyraził poglądu, jakoby dla wygaśnięcia mandatu członka zarządu w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością konieczne była ujawnienie tych zmian w Rejestrze. Wskazał jedynie, że pozwany w żaden sposób nie udowodnił swojego twierdzenia o wygaśnięciu jego mandatu w zarządzie (...) sp. z o.o.

Pozwany prezentuje pogląd, zgodnie z którym jego mandat w zarządzie spółki A. wygasł z chwilą zatwierdzenia sprawozdania finansowego za 2009 rok, tj. z dniem 19 lipca 2010 roku. Po pierwsze nie przedstawia jednak żadnych dowodów na okoliczność zatwierdzenia sprawozdania finansowego za 2009 rok. Po drugie z załączonej przez powoda informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców wynika, że dokumenty (...) spółki (...) za 2009 rok, w tym uchwała o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, zostały złożone w sądzie rejestrowym w dniu 15 lipca 2010 roku. Data złożenia tych dokumentów podważa zatem twierdzenie pozwanego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za 2009 rok w dniu 19 lipca 2010 roku.

Niezależnie jednak od powyższego Sąd Okręgowy podziela pogląd prezentowany w orzecznictwie (patrz wyrok SN z dnia 12.10.2011 r., II CSK 29/11, Legalis nr 400904, wyrok NSA z dnia 14.09.2017 r., I FSK 1161/16, Legalis nr 1694475), zgodnie z którym w razie powołania członka zarządu na czas nieoznaczony, nie znajdują zastosowania przepisy art. 202 § 1 i 2 k.s.h., lecz § 4 tego przepisu, co oznacza, że członek zarządu powołany na czas nieoznaczony będzie pełnić swoją funkcję tak długo, dopóki nie spełni się którakolwiek z przesłanek wygaśnięcia mandatu w nim określona, w szczególności zaś, dopóki nie zostanie uchwałą wspólników odwołany. Za taką wykładnią przemawia zarówno sama istota powołania członka zarządu na czas nieoznaczony, powszechnie przyjmowanego zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie za dopuszczalne, jak i zastrzeżenia zawarte w treści § 1 i § 2 art. 202 k.s.h. Termin wygaśnięcia mandatu członka zarządu wskazany w obu w/w przepisach ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy umowa spółki nie stanowi inaczej. Zatem jeśli w umowie spółki ustalono, że członek zarządu jest powoływany na czas nieoznaczony, to jest to właśnie odmienna regulacja, wyłączająca zastosowanie art. 202 § 1 albo § 2 k.s.h.

Skoro zatem pozwany został powołany na czas nieoznaczony i nie został odwołany przed powstaniem zobowiązania Spółki (...) wobec powódki, to ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki na podstawie art. 299 § 1 k.s.h.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

w zw. z art. 99 k.p.c. Zasądzona od pozwanego na rzecz powódki kwota 900,00 zł stanowi wynagrodzenie pełnomocnika powódki będącego radcą prawnym, ustalone na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265, ze zm.).

Iwona Godlewska Ryszard Badio Beata Matysik